

Rövid hír: Az országban elsőként Nagykanizsa látványos virtuális túravezetővel is fedezhetőek fel, és már riportok is hallhatóak a webrádióban.

Főmenü

Dél-Zala

Építészeti látnivalók

Természeti látnivalók

Kiállítóhelyek

Túraútvonalak

Kincskeresés

Szórakozási lehetőségek

Szálláshelyek

Régióntúl

Érdekségek

Térkép

.....

Segítség

be

.....

Üveghuták

Bakony, Mecsek és Sopron üvegáru készítő műhelyei mellett egyedül Dél-Zalában működött üveghuta a Dunántúlon, mely Zala, Vas és Somogy megyéket látta egyszerű poharakkal, palackokkal és nagyobb méretű üvegedényekkel.

Vétyempusztai

A 19. században két üveghuta működött a régióban, a rátkai (ma Murarátka) és a vétyempusztai. Míg az első viszonylag rövid ideig működött, addig a vétyempusztai műhely 1806 és 1877 között végig dolgozott. Ahogy sok más magyarországi üveghutát ezt is cseh szakemberek alapították és üzemeltették. A levéltári adatok alapján az Eszterházy hercegség birtokán a hutahelyet évi 400 forintért bérelte Karger Alajos cseh vállalkozó.

A huta a helyi fára és hamuszírra, valamint magas kvarctartalmú homokra épült, és egy kemencével és öt tégellyel üzemelt itt. Főként zöldes és piszkosfehér palackokat fújtak. Jellemzően zömökek, hirtelen ívelten szűkülő nyakúak és dísztelenek voltak. Sok hiteles üveget is készítettek, melyek vállrészre pecsétet ragasztottak, jelölve az üveg ürmértékét. Ezek a pontos mérettartás miatt formabafúvással készültek. Kis számban, de készültek itt gravírozották ivőedények is. Ahogy más kis erdei üveghuták története, a vétyempusztaié is lezárult a század végén, amikor megindult az ipari szintű üvegyártás. Így az itteni munkások is az ajkai üvegyárban folytatták tovább tevékenységüket.

Vétyempusztai edények

Korai üvegyártás

Bár az üveg régóta ismert volt nálunk is, de az külföldről, elsődlegesen Itáliából érkezett hazánkba. Innen érkeztek az első üvegekészítők is Mátyás udvarába. A tömegtermelést jelentő üvegekészítés csak a 14. században indult meg, mégpedig az arany- és ezüstbányák kiszolgálására. Ugyanis ezeknek, a nemesfémek szétválasztására szolgáló királyvíz tárolására alkalmas edényekre volt szükségük. Innen terjedt el aztán a köznép használatába is az üvegáru. Ezek gyártására települtek az üveghuták, melyek általában csak néhány évtizedig működtek egy adott helyen. Ugyanis a legfontosabb alapanyagot, a hamuszír készítéséhez és a kemencék fűtéséhez szükséges fát szolgáltató erdők kimerülése után egyszerűbb volt a továbbköltözni a teljes hutával.

Hol van és hogy lehet eljutni?

Mi van még ott?

Sok minden van, kutass tovább!

Milyen az időjárás?

Üveghuta Kovács Béla rekonstrukciója alapján

Az üveghuta általában egy fából épült és zsindellyel fedett pajta volt. Az olvasztó kemence felett voltak a tégelyek, amelyből merítették az üvegfúvók az üveget. A pipával kivett üvegmasszát ollók, csipeszek és üvegformák segítségével fújták, alakították a kívánt módon az üvegfúvók. Az elkészült tárgyat pedig a művelet végén hűtőkemencében hűtötték le fokozatosan.

Forrás és további részletek

Olvasnivaló

[Magyar népi üvegek](#)

[\[vissza\]](#)

Felhasználónév Jelszó Belépés

© copyright **delzala.hu**